

Publicerad 2010-10-31 17:40 av Autumnstory

Påväg?

Jag är påväg hem, hem som i början.

Början på min berättelse, finns en början men inget slut. (Eller?)

Det var i mitt hem som jag stötte på dom mest otäcka sakerna, bara hemskheter.

Hem är äckligt, min början.

Jag vill inte dit, inte ensam. Solo. Bara jag och bruset, vi rullar fram.

Det nattsvartha får mig att tänka på klumpen i halsen, jag åker ifrån dig.

Klumpen växer, klibbar fast, den skaver där den sitter.. Nere i halsen.

Det är dens fel att mina ögon tåras, här bland folk.

Klumpens fel, bara dens.

Snart är jag precis där jag började, så långt ifrån dig det bara går.

Jag avskyr det, men samtidigt älskar jag det.

Jag vill att du ska ha ont (Sådär säger inte fina flickor!)

Jag vill höra dig gny, räddas inför mörkret, veta att du gråter (Liksom jag.)

Om bara sex timmar är jag tillbaks till början, sex.

Jag kan inte låta bli att fundera, är det en helt ny början nu? (inte ännu en..)

Eller är detta fortsättningen på min (vår, vi är inget, men det är vår.) egna berättelse.

Hjulen har stannat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Autumnstory med Poeter.se id #34410 innehar upphovsrätten